

Pravieša Džozefa Smita mocekļa nāve

Pretestība pret pravieti un Baznīcu

1844. gada jūnijā naidīgā attieksme pret Baznīcu strauji pieauga. Vairāki Ilinoisas štata iedzīvotāji apsprieda svēto izdzīšanu no štata, kamēr citi kala plānus, lai nogalinātu pravieti. Daži no tiem, kuri plānoja sazvērestību pret pravieti un Baznīcu, bija atkritušie Baznīcas locekļi. 1844. gada 7. jūnijā Viljams Lavs, kurš bija kalpojis par otro padomnieku Augstākajā prezidijā, un citi Baznīcas atkritēji izdeva pirmo laikraksta izdevumu ar nosaukumu *Nauvoo Expositor* (*Navū izskaidrotājs*). Cenšoties kurināt naidu sabiedrībā pret pravieti un Baznīcu, šie vīri izmantoja laikrakstu, lai apmelotu Džozefu Smitu un citus Baznīcas vadītājus. Džozefs Smits, kurš bija Navū mērs, un lielākā daļa Navū pilsētas domes atzina, ka naida kurināšana, ko sekmē šis laikraksts, izraisīs nemierus pilsētā. Viņi paziņoja, ka laikraksts rada sabiedriskās kārtības traucējumus un pavēlēja, lai *Nauvoo Expositor* izdevniecība tiktu slēgta.

Džozefs un Hairams Smiti tiek nepatiesi apsūdzēti

„Atbildot uz mēra un pilsētas domes lēmumu [slēgt laikraksta *Nauvoo Expositor* izdevniecību], Ilinoisas štata amatpersonas cēla nepamatotu apsūdzību, kurā pravietis, viņa brālis Hairams un citas Navū pilsētas amatpersonas tika apsūdzētas dumpja organizēšanā. Ilinoisas štata gubernators Tomass Fords pavēlēja vīriem stāties tiesas priekšā Kārtidžā, Ilinoisas štatā, apgabala civilajā administrācijā, un apsolīja viņiem aizsardzību. Ļaundari draudēja Džozefam, un viņš zināja, ka, dodoties uz Kārtidžu, viņa dzīvība būs lielās briesmās.

Būdami pārliecināti, ka ļaundariem vajadzīgi tikai viņi, Džozefs un Hairams, lai pasargātu savas dzīvības, nolēma doties uz rietumiem. 23. jūnijā viņi šķērsoja Misisipi upi, taču vēlāk tajā pašā dienā brāļi no Navū panāca pravieti, paziņojot viņam, ka, ja viņš nepadosies Kārtidžas amatpersonām, pilsētā iebruks karaspēks. Pravietis piekrita padoties cerībā tādējādi apmierināt gan valdības amatpersonas, gan varmākas. 24. jūnijā Džozefs un Hairams Smiti pamāja ardievas savām ģimenēm un kopā ar citām Navū pilsētas amatpersonām devās uz Kārtidžu, kur nākamajā dienā brīvprātīgi padevās apgabala amatpersonām. Pēc tam, kad par sākotnējām apsūdzībām, iemaksājot drošības naudu, brāļi tika atbrīvoti, viņus nepatiesi apsūdzēja par nodevību pret Ilinoisas štatu, arestēja un ieslodzīja Kārtidžas cietumā, lai gaidītu lietas izskatīšanu. Elderi Džons Teilors un Vilards Ričards, kuri bija vienīgie no Divpadsmit apustuļiem, kas tajā laikā nekalpoja misijās, brīvprātīgi viņiem pievienojās” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2010. g.], 525.–526. lpp.).

Mocekļa nāve Kārtidžas cietumā

1844. gada 27. jūnija dienā kāds apmeklētājs Džozefam iedeva revolveri. Kad ļaundari centās iekļūt telpā, kur tika turēti pravietis un citi vīri, Hairams tika nāvējoši sašauts, cenšoties aizsargāt pārējos, kas atradās telpā. Džozefs pielēca pie durvīm un starp durvju un durvju rāmja spraugu izšāva gaitenī. Tikai trīs no sešām revolvera atverēm izšāva, ievainojot vairākus ļaundarus. Pēc tam nemiernieki spieda savus ieročus caur pusaizvērtajām durvīm un Džons Teilors centās atvairīt viņu ieroču stobrus ar spieķi.

Kad sadursme gaitenī pieauga, Džons Teilors mēģināja bēgt pa istabas logu. Mēģinot izdarīt lēcieni, viņu augšstilbā sašāva kāds, kurš atradās pie durvīm, kā arī no kāds, kurš atradās cietuma ārpusē. Viņš nokrita uz grīdas un, cenšoties paslēpties zem gultas, kas atradās pie loga, tika smagi ievainots ar vēl trīs šāvieniem. Tikmēr, ieročiem spiežoties caur durvīm, Vilards Ričards sāka tos atvairīt, sitot ar nūju.

Tad Džozefs Smits centās izbēgt pa to pašu logu. Vilardam Ričardam turpinot atvairīt pie durvīm stāvošos nemierniekus, pravietis pielēca pie atvērtā loga. To darot, viņu ķēra lodes gan no cietuma iekštelpām, gan no cietuma ārpusē. Viņš izkrita pa logu, iesaucoties: „Ak Kungs, mans Dievs!”, un piezemējās uz zemes. Nemiernieki, kuri atradās cietuma iekštelpās, steidzās ārā, lai pārliecinātos, vai Džozefs ir miris. Lai gan neviens Baznīcas loceklis nedevās uz Kārtidžu, kāds iekliedzās: „Mormoņi nāk!” un visi ļaundari aizbēga.

Cieņas izrādīšana pravietim Džozefam Smitam

Divpadsmit apustuļu kvoruma loceklis, elders Dalins H. Oukss, teica:

„Cilvēki, kuri pazina Džozefu vislabāk un bija vistuvākie Baznīcas vadīšanā, viņu mīlēja un atbalstīja kā pravieti. Viņa brālis Hairams izvēlējās mirt kopā ar viņu. Džons Teilors, kurš arī bija klāt brīdī, kad viņš tika nogalināts, teica: „Dieva, eņģeļu un cilvēku priekšā es

liecinu, ka Džozefs bija labs, godājams un tikumīgs vīrs . . . un viņa privātā un publiskā darbība bija nevainojama — viņš dzīvoja un mira kā Dieva vīrs” (*The Gospel Kingdom* [1987. g.], 355. lpp.; skat. arī M&D 135:3). Brigams Jangs paziņoja: „Es nedomāju, ka uz Zemes ir kāds, kurš [Džozefu Smitu] pazina labāk nekā es; un es ar pārliecību varu teikt, ka, izņemot Jēzu Kristu, uz Zemes nav dzīvojis vai dzīvo labāks cilvēks par viņu” [*Discourses of Brigham Young*, atlas. John A. Widtsoe (1954. g.), 459. lpp.]” („Joseph, the Man and the Prophet”, *Ensign*, 1996. g. maijs, 73. lpp.).

